

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Un jove, model de vida

Avui que celebrem la solemnitat de Tots Sants voldria apropar-vos a la figura de Joan Roig i Diggle, un jove de la nostra arxidiòcesi que serà beatificat* el proper dissabte dia 7 de novembre, a la basílica de la Sagrada Família.

El dia 12 de setembre de 1936, a l'alba, va ser executat Joan Roig i Diggle. El motiu de la seva mort només va ser un: Joan era un jove cristià de cor i de fets, que vivia una profunda amistat amb Jesús que escampava amb ardor entre tots els qui se li atansaven.

Pocs instants abans de deixar el domicili familiar al Masnou, on l'havia anat a buscar un escamot d'homes de la FAI —organització anarquista radical—, Joan Roig es va abraçar a la seva mare, amb qui parlava en anglès, i amb veu dolça li va dir: «*God is with me*» («Déu és amb mi»). Amb aquesta afirmació, el jove començava el seu camí de passió, com Jesucrist.

Volem proposar amb alegria la vida del nou beat a tot el poble cristià com un tresor de bondat i de santedat. Joan Roig no és una figura d'un temps llunyà. La seva manera de ser i de fer parla al nostre temps, complex i difícil, que coneix el flagell de la pandèmia del coronavirus, que ha estès el sofriment i la solitud, i que està provocant la mort de milers de persones, la majoria gent gran. També la vida i la mort de Joan es van donar en un temps convuls i incert, en què els conflictes i les injustícies es pretenien resoldre per la via de la violència.

La profunda relació del Joan amb Déu el va fer ser conscient de les dificultats socials i econòmiques del moment i amb el desig d'intervenir-hi ac-

tivament a la cerca de solucions. Som davant d'un jove de dinou anys, treballador i estudiant, home de cultura sòlida i infatigable lector dels documents papals, que és capaç de comunicar el valor immens que té el pensament social de l'Església. Analitzant la situació del seu temps, en alguns aspectes semblant a la crisi que estem vivint ara, el jove màrtir destacarà «l'existència d'un anhel de justícia social» al si de la societat, però alertarà del risc que aquest anhel cerqui la solució per la via violenta. Ell defensarà que «l'única i veritable justícia social» és la que surt de l'Evangeli de Crist i la que es plasma en la Doctrina Social de l'Església.

Desitjo, de tot cor, que la intercessió d'aquest jove que va viure en clau d'amor tota la seva vida ens ajudi a descobrir la nostra veritable vocació de lliurament a Déu i de servei amorós als germans, i ens ajudi a ser bona llavor que transformi i evangelitzi tot el món. La sang dels màrtirs és llavor de nous cristians. Tant de bo que la llavor sembrada pel Joan doni molt de fruit.

Benvolguts germans i germanes, us demano que pregueu perquè tots, per intercessió del beat Joan Roig i Diggle, descobrim Déu, que habita en el nostre interior, i siguem capaços d'acollir i seguir les inspiracions d'aquest jove màrtir.

* La Missa de beatificació se celebrarà a la basílica de la Sagrada Família a les 11.00 h. Serà retransmesa en directe a través de 8tv, de Ràdio Estel i del web www.esglesia.barcelona/en-directe.

ACTUALITAT

Jornada diocesana del Migrant i del Refugiat a la catedral de Barcelona

El diumenge 25 d'octubre, la catedral va acollir la celebració diocesana de la Jornada Mundial del Migrant i del Refugiat, convocada pel papa Francesc, per viure la pluralitat i la riquesa de l'Església. El cardenal Joan Josep Omella va presidir la celebració, concelebrada amb alguns sacerdots de les diferents comunitats que hi ha a la diòcesi de Barcelona. També hi van participar fidels de diverses procedències, i es va llegir la Paraula de Déu i les pregàries en diferents llengües. Així es recordava que «tots som fills de Déu i germans», tal com va

subratllar Mons. Omella en el moment de l'homilia, fent referència a l'encíclica del Sant Pare *Fratelli tutti*. El Cardenal Omella va fer una crida a l'acollida humil entre els germans, recordant que «Tots som migrants en aquesta terra, en camí cap al cel i pelegrins a la casa del Pare». El Secretariat de la Pastoral amb Migrants va organitzar un *flashmob* sensibilitzador davant la catedral, durant el qual es van aixecar uns panells amb imatges al·lusives a migrants i refugiats, mentre un saxofonista interpretava una melodia i alhora tots els presents, amb les llanternes del telèfon mòbil, les il·luminaven, recordant aquells que pateixen i ningú no veu.

ENTREVISTA

Valors comuns

JAUME LANASPA

«A aquestes alçades de la vida, m'ha semblat un privilegi poder contribuir a la missió d'Unicef pel que fa a la protecció de la infància, de la seva dignitat i de les seves potencialitats, amb vocació universal». Jaume Lanaspà afronta amb convenciment la seva nova responsabilitat com a president d'Unicef Comitè Catalunya: «Com a cristià i com a ésser humà em sento profundament identificat amb l'actitud de Jesucrist envers els infants: respecte, proximitat, tendresa, protecció..., actituds que inspiren també l'actuació d'Unicef arreu del món.»

Els valors que sostenen l'ideari d'Unicef tenen relació directa amb els valors cristians?

La brúixola que guia Unicef és la Convenció sobre els Drets de l'Infant, ratificada també per la Santa Seu. La nostra tasca en la defensa i la promoció dels drets dels infants es basa en cinc valors fonamentals: l'atenció, el respecte, la integritat, la confiança i la rendició de comptes; valors que són plenament compartibles des d'un punt de vista cristià.

Aquesta tasca l'ajuda a créixer en la fe?

Qualsevol tasca de voluntariat contribueix a millorar humanament a qui la realitza, amb independència de les seves creences i conviccions —amb la condició, és clar, que la motivació sigui correcta. Dit això, per a un cristià, la millora com a persona, les experiències de solidaritat reforcen la seva identificació amb el missatge d'amor de l'Evangeli.

Per què cal vetllar perquè els estats cuidin el futur dels infants?

Des d'UNICEF treballem per tal que als estats la infància ocupi un lloc central en les seves polítiques. Els infants no només són la generació d'adults del futur sinó també una generació del present, i cal escoltar-los i tenir-los en compte, com fa, per exemple, l'encíclica *Fratelli tutti*, quan parla de les crisis que porten a la mort a milions d'infants, en un clam per un rumb realment humà.

Òscar Bardaji i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Que sant Francesc ens hi ajudi!

Fa unes setmanes, la celebració dominical coincidí amb la festa de sant Francesc d'Assís. Sant amb una devoció arrelada de sempre i que contemporàniament ha guanyat actualitat amb temes com la pau entre les persones i els pobles, la diversitat de creences, el respecte per la natura i tot el que hi habita, la consideració per la casa comuna... l'amor a tota la Creació, a totes les criatures.

En la celebració de l'eucaristia dominical, que coincidia amb aquesta festa, reuniren la diversitat de problemàtiques que vivim actualment en una pregària dels fidels agombolada per la figura, els fets i les paraules del sant d'Assís. Deia així: «Senyor Jesús: Tu que coneixes el nostre cor i el nostre esperit, saps llegir com ningú els nostres sentiments i estats d'ànim, que estan passant dies de tristesa i desolació, de boires i desànim de tota mena. No sabem trobar els camins de l'entesa política i social; i a les preocupacions pels episodis de la pandèmia, encara no ben resoltos, amb tot el reguitzell d'inquietuds familiars, escolars i universitàries, laborals, econòmiques i sanitàries, hi hem

d'afegir aquest clima d'inquietud i desavinences històriques de violència interna i externa als carrers i fòrums polítics, de justícies reclamades.»

Una contextualització que, en to de petició, acabava fent recurs a una de les pregàries del sant: «Per això, coincidint avui amb la festivitat de sant Francesc, volem recordar i assumir alguns dels desitjos que ell portava en el seu esperit: "Fes-nos, Senyor, instruments de la teva pau. Que on hi hagi odi, hi posem amor; on hi hagi ofenses, hi posem perdó; on hi hagi discòrdia, hi posem la veritat; on hi hagi desesperació, hi posem esperança; on hi hagi tristesa, hi posem joia"». Formulada la petició, el lector invocà: «Preguem el Senyor», a la qual correspongué la comunitat aplegada entorn l'altar, dient a una veu: «Us ho demanem, Senyor!». «Finalment, germans, interesseu-vos per tot allò que és autèntic, respectable, just, pur, amable, lloable, tot allò que sigui virtuós i digne d'elogi. Poseu en pràctica allò que de mi heu après i rebut, vist i sentit. I el Déu de la pau serà amb vosaltres» (Fl 4,8-9). Que sant Francesc ens hi ajudi!

BEATIFICACIÓN DE JOAN ROIG I DIGGLE, MR.

Un acontecimiento muy esperado

MN. RAMON SANTOS IRIARTE

Vicepostulador y presidente de l'Associació d'Amics de Joan Roig i Diggle

En 1996, un grupo de amigos, que siendo niños conocieron a Joan Roig i Diggle, constituyeron la asociación *Actores*, para promover la causa de beatificación.

Aquellos niños *avanguardistas*, del grupo de jóvenes Mar Blava de la Federación de Joves Cristians, vivieron dos años bajo el amparo y guía de Joan. Esta experiencia les marcó, se sintieron acompañados por él. Su vida fue toda por el ejemplo de fe y piedad de John; así le llamaban familiares y amigos.

He conocido a todos estos niños. Ellos, ya fallecidos, que esperaban este momento, nos acompañarán junto a él desde el cielo en su beatificación, el próximo sábado 7 de noviembre.

John les ayudó a orientar sus vidas hacia la piedad y el apostolado; entre ellos, Mn. Joan Guardiola, que por el impacto de su amistad se sintió llamado a entregar su vida al Señor en el sacerdocio.

Yo, personalmente, reconozco que John ha tenido mucho que ver en mi vocación sacerdotal; desde que tuve referencia de él lo consideraré mi gran amigo. Muchos otros, como Rosa Deulofeu, mi antecesora como presidenta de la Asociación d'Amics d'en Joan Roig i Diggle, han manifestado que su relación de amistad con John ha influido en sus vidas.

Ahora es el momento de los jóvenes. La beatificación de John es una gracia especial para nuestra diócesis; para los jóvenes es un regalo, un amigo en el cielo, una vida que interpela, un modelo, un intercesor, una orientación cotidiana.

La carta pastoral del cardenal Juan José Omella, que contempla una visión teológica de la vida de John, y diversas biografías, nos pueden ayudar a vivir la gracia de su beatificación.

Lectures de la missa diària i santoral

2. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.)
[Leccionari «de difunts». Per exemple: Lm 3,17-26 (o bé: Rm 6,3-9) / Sl 129 / Jn 14,1-6]. Commemoració de tots els fidels difunts.

3. ■ Dimarts [Fl 2,5-11 / Sl 21 / Lc 14,15-24]. Sant Martí de Porres (1579-1639), rel. dominicà, de Lima. Sant Ermengol (†1035), bisbe d'Urgell; sant Pere Almató, prev. dominicà i mr. a Indoxina (1861), nat a Sant Feliu Sasserra (Lluçanès). Els innombrables màrtirs de Saragossa; santa Sílvia, mare de Gregori el Gran; sant Malaquies (1094-1148), bisbe d'Armagh.

4. □ Dimecres [Fl 2,12-18 / Sl 26 / Lc 14,25-33]. Sant Carles Borromeu (1538-1584), bisbe de Milà, cardenal. Sants Vidal i Agrícola, mrs.; sant Fèlix de Valois, prev., cofund. Trinitaris (OSST, 1198); santa Modesta, vg.

5. ■ Dijous [Fl 3,3-8 / Sl 104 / Lc 15,1-10]. Sant Zacaries i santa Elisabet (o Isabel), pares de Joan Baptista; sant Magne, bisbe; santa Bertil·la, abadessa; santa Àngela de la Creu, vg., fund. Germanes de la Creu a Sevilla; beata Maria Ràfols i Bruna, rel., fund. Germanes de la Caritat de Santa Anna (HCSA, 1825), nascuda al Molí d'en Rovira (Vilafranca del Penedès).

6. ■ Divendres [Fl 3,17-4,1 / Sl 121 / Lc 16,1-8]. Sant Sever, bisbe de Barcelona i mr. (633). Sant Pere Poveda i Sant Innocenci de la Immaculada, preveres i companys, màrtirs. Sant Lleonard, anacoreta; beata Beatriu, vg.; beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemés (València).

7. ■ Dissabte (■ Barcelona) [Fl 4,10-19 / Sl 111 / Lc 16,9-15]. Sant Pere Poveda i Sant Innocenci de la Immaculada, preveres i companys, màrtirs. Sant Ernest, mr.; sant Florenci, bisbe d'Estrasburg (s. VII); santa Carina, vg. i mr.; sant Severí, mr.; sant Jacint Maria Castañeda, prev. dominicà i mr. a Indoxina, nat a Xàtiva. Beat Francesc de Jesús-Maria-Josep Palau i Quer (Aitona, Segrià, 1811 - Tarragona, 1872), prev. carmelita, fund. Carmelites Missioneres i Carmelites Missioneres Teresianes (1860-1861).

8. ■ † Diumenge vinent, XXXII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Sv 6,13-17 / Sl 62 / ITe 4,13-18 / Mt 25,1-13]. Sant Deodat I, papa (615-618); beata Isabel de la Trinitat, vg. carmelitana.

TOTS SANTS

COMENTARI

Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan

(Ap 7,2-4.9-14)

Jo, Joan, vaig veure un àngel que pujava de sol ixent i tenia la marca del Déu viu, i cridà amb totes les forces als quatre àngels que havien rebut el poder de fer mal a la terra i al mar: «No feu cap mal a la terra, ni al mar, ni als arbres, fins que haurem marcat al front els servents del nostre Déu». Llavors vaig sentir el nombre dels qui havien estat marcats: eren cent quaranta-quatre mil de totes les tribus d'Israel.

Després vaig veure una multitud tan gran que ningú no l'hauria poguda comptar. Eren gent de tota nacionalitat, de totes les races, i de tots els pobles i llengües: S'estaven drets davant el tron i davant l'Anyell, vestits de blanc i amb palmes a les mans, i cridaven amb totes les forces: «Hosanna al nostre Déu, que seu al tron, i a l'Anyell». I tots els àngels s'estaven drets al voltant del tron, dels ancians i dels quatre vivents, i es prosternaren davant el tron amb el front fins a terra, adorant Déu, i deien: «Amén. Lloançça, glòria, saviesa, acció de gràcies, honor, poder i força al nostre Déu pels segles dels segles. Amén». Llavors un dels ancians em va preguntar: «Aquests que van vestits de blanc, ¿qui són i d'on venen?». Jo li vaig respondre: «Senyor meu, vós ho sabeu». Ell em digué: «Aquests són els qui venen de la gran tribulació. Han rentat els seus vestits amb la sang de l'Anyell, i els han quedat blancs».

Salm responsorial (23)

R. *Aquests són els qui venen per veure-us de cara, Senyor.*

És del Senyor la terra i tot el que s'hi mou, / el món i tots els qui l'habiten. / Li ha posat els fonaments dins els mars, / i les bases, a les fonts dels rius. R.

Qui pot pujar a la muntanya del Senyor? / Qui pot estar-se al recinte sagrat? / El qui té el cors sincer / i les mans netes de culpa, / que no confia en els déus falsos. R.

Rebrà benediccions del Senyor, / rebrà els favors del Déu que salva. / Aquests són els qui venen a buscar-vos, / Senyor, per veure-us de cara, / Déu de Jacob. R.

Lectura de la primera carta de sant Joan

(1Jn 3,1-3)

Estimats, mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens reconeix com a fills seus, i ho som. Per això el món no ens reconeix, com no l'ha reconegut a ell. Sí, estimats: ara ja som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat com serem; sabem que quan es manifestarà, serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és. I tothom qui té aquesta esperança en ell, es Purifica, tal com Jesucrist és pur.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu

(Mt 5,1-12a)

En aquell temps, en veure Jesús les multituds, pujà a la muntanya, s'assegué i els deixebles se li acostaren.

Llavors es posà a parlar i els instruïa dient: «Feliços els pobres en l'esperit: el Regne del cel és per a ells. Feliços els qui estan de dol: vindrà el dia que seran consolats. Feliços els humils: són ells els qui posseiran el país. Feliços els qui tenen fam i set de ser justos: vindrà el dia que seran saciats. Feliços els compassius: Déu els compadirà. Feliços els nets de cor: són ells els qui veuran Déu. Feliços els perseguits pel fet de ser justos: el Regne del cel és per a ells. Feliços vosaltres quan, per causa meua, us ofendran, us perseguiran i escamparan contra vosaltres tota mena de calúmnies: alegre-vos-en i feu festa, perquè la vostra recompensa és gran en el cel».

Lectura del libro del Apocalipsi

(Ap 7,2-4.9-14)

Yo, Juan, vi a otro ángel que subía del oriente llevando el sello del Dios vivo. Gritó con voz potente a los cuatro ángeles encargados de dañar a la tierra y al mar, diciéndoles: «No dañéis a la tierra ni al mar ni a los árboles hasta que marquemos en la frente a los siervos de nuestro Dios.» Oí también el número de los marcados, ciento cuarenta y cuatro mil, de todas las tribus de Israel. Después de esto apareció en la visión una muchedumbre inmensa, que nadie podía contar, de toda nación, raza, pueblo y lengua, de pie delante del trono y del Cordero, vestidos con vestiduras blancas y con palmas en sus manos. Y gritaban con voz potente: «¡La victoria es de nuestro Dios, que está sentado en el trono, y del Cordero!». Y todos los ángeles que estaban alrededor del trono y de los ancianos y de los cuatro vivientes cayeron rostro a tierra ante el trono, y rindieron homenaje a Dios, diciendo: «Amén. La alabanza y la gloria y la sabiduría y la acción de gracias y el honor y el poder y la fuerza son de nuestro Dios, por los siglos de los siglos. Amén». Y uno de los ancianos me dijo: «Estos que están vestidos con vestiduras blancas, ¿quiénes son y de dónde han venido?» Yo le respondí: «Señor mío, tú lo sabrás». Él me respondió: «Estos son los que vienen de la gran tribulación: han lavado y blanqueado sus vestiduras en la sangre del Cordero».

Salmo responsorial (23)

R. *Este es el grupo que viene a tu presencia, Señor.*

Del Señor es la tierra y cuanto la llena, / el orbe y todos sus habitantes: / él la fundó sobre los mares, / él la afianzó sobre los ríos. R.

¿Quién puede subir al monte del Señor? / ¿Quién puede estar en el recinto sacro? / El hombre de manos inocentes / y puro corazón, / que no confía en los ídolos. R.

Ese recibirá la bendición del Señor, / le hará justicia el Dios de salvación. / Este es el grupo que busca al Señor, / que viene a tu presencia, Dios de Jacob. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Juan

(1Jn 3,1-3)

Queridos hermanos: Mirad qué amor nos ha tenido el Padre para llamarnos hijos de Dios, pues ¡lo somos! El mundo no nos conoce porque no le conoció a él. Queridos, ahora somos hijos de Dios y aún no se ha manifestado lo que seremos. Sabemos que, cuando se manifieste, seremos semejantes a él, porque lo veremos tal cual es. Todo el que tiene esperanza en él se purifica a sí mismo, como él es puro.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo

(Mt 5,1-12a)

En aquel tiempo, al ver Jesús el gentío, subió a la montaña, se sentó, y se acercaron sus discípulos; y él se puso a hablar, enseñándoles: «Dichosos los pobres en el espíritu, porque de ellos es el reino de los cielos. Dichosos los que lloran, porque ellos serán consolados. Dichosos los sufridos, porque ellos heredarán la tierra. Dichosos los que tienen hambre y sed de la justicia, porque ellos quedarán saciados. Dichosos los misericordiosos, porque ellos alcanzarán misericordia. Dichosos los limpios de corazón, porque ellos verán a Dios. Dichosos los que trabajan por la paz, porque ellos se llamarán los Hijos de Dios. Dichosos los perseguidos por causa de la justicia, porque de ellos es el reino de los cielos. Dichosos vosotros cuando os insulten y os persigan y os calumnien de cualquier modo por mi causa. Estad alegres y contentos, porque vuestra recompensa será grande en el cielo».

«Alegreu-vos i feu festa, perquè la vostra recompensa és gran en el cel»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Avui l'Evangelí comença amb la mirada de Jesús: en veure la gentada, puja a la muntanya, com un nou Moisès, i s'asseu, que és la postura del mestre. Quan s'apropen els deixebles comença a ensenyar-los llargament. El pròleg d'aquest ensenyament el constitueixen les benaurances del Regne.

Enfront de la teologia tradicional, que proclamava feliços els qui per la seva riquesa, la seva salut, la seva avançada edat, i el seu benestar eren considerats beneïts per Déu, Jesús proclama feliços els qui reben el favor de Déu en base a les seves necessitats vitals. Els exclosos dels homes, són els que reben el favor de Déu, ja que no poden posar la seva confiança en les seves pròpies forces o recursos, sinó en Déu mateix.

A les Benaurances, es proclama l'acció de Déu que salva i recompensa el dolor i els esforços de la humanitat i la injusta persecució dels seus seguidors. D'aquesta manera, els pobres, els soferts, els desconsolats, els que tenen fam i set de justícia, els perseguits..., però també els que practiquen la misericòrdia, els nets de cor i els qui treballen per la pau... es poden considerar feliços, perquè Déu estarà al seu favor. I no només ells, sinó també els mateixos deixebles de Jesús quan siguin perseguits pel seu nom: també els profetes van ser perseguits de la mateixa manera.

El favor i la recompensa de Déu no és immediata, sinó que es rep en el cel, és a dir, en la presència de Déu, més enllà de l'actual vida terrenal. Jesús també va viure pobre, va ser perseguit, va plorar i va patir, va practicar la misericòrdia i va treballar per la pau... La seva vida terrenal va acabar a la creu, però Déu el va ressuscitar en la seva presència per sempre. D'aquesta manera, la seva feina i el seu patiment no van resultar estèrils, sinó fructífers per a Déu.

L'evangelí de les Benaurances constitueix el cor de l'Evangelí de Jesucrist. És el crit profètic de Jesús que proclama la misericòrdia de Déu sobre aquells que, pel seu nom, han patit pobresa, fam, set, injustícia, persecució; aquells que, per Jesucrist, han estat constructors de pau i portadors de misericòrdia en el nostre món tan dividit i injust.

Les benaurances són un crit profètic de Jesús, que dona sentit a l'esforç i al sofriment humà quan aquest es fa per Déu i pels germans: res queda sense el favor i la recompensa de Déu... en el seu Regne!

Activitats del senyor cardenal

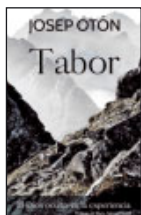
Dissabte 7 (11 h). Presidirà la cerimònia de beatificació del servent de Déu Joan Roig i Diggle, a la basílica de la Sagrada Família.

Agenda

VIII Jornadas de desierto online. Del 23 al 29 de novembre «Espiritualidad eucarística con Carlos de Foucauld», dirigidas por Josep Lluís Vázquez Borau. Lectura recomendada: *Los Frutos del desierto. Inteligencia espiritual y mística*, de Josep Ll. Vázquez Borau. Inscripció gratuita: foucauld.horeb@gmail.com

Llibres

Tabor. El Déu amagat en l'experiència, de Josep Otón. La muntanya del Tabor serveix de marc per analitzar el sentit de l'experiència espiritual, la seva necessitat i les seves exigències, la seva oportunitat i els seus riscos. Tot un repte per a la pastoral en plena postmodernitat. Editat per Claret, en la versió catala-

LA FECUNDITAT DEL SOFRIMENT

El sofriment i l'educació

L'educació no pot quedar al marge de l'experiència del sofriment. Tot ens porta a pensar que el sofriment no és una realitat passatgera ni temporal del viure, sinó intrínsecament relligada al fet d'existir. El patiment no és simplement un error, sinó que té unes causes ben profundes i íntimament lligades a l'ànima humana. És tan antic com la mateixa història. Allà on hi ha homes hi ha, inevitablement, sofriment. No sense raó, Ortega y Gasset deia que la millor descripció metafísica de la realitat és la que afirma que el món és un mar de llàgrimes. La tradicional pregària a la Mare de Déu parla «d'aquesta vall de llàgrimes...»

Cap persona no escapa a l'experiència del sofriment. Aquest fet ens ha de fer reflexionar seriosament. L'educació i la cultura no poden ser alienes al sofriment humà. La pedagogia i la cultura cauen en una imperdonable unilateralitat quan s'obliden del sofriment. La persona és una totalitat integrada per diferents elements. Entre ells, hi ha l'amor, el desig, el coneixement, la por i també el dolor i la mort. Una cultura que no posi de manifest la complexitat del fenomen humà, utilitzant l'expressió del

P. Teilhard de Chardin, una cultura que desterrí certs elements per raó d'incomoditat, d'inconveniència, és unidimensional i, en aquest sentit, pobre.

El jo és una unitat complexa i fardada de desigs, de temors, de voluntats amagades, d'amor i de desamor. És un món immensament ric i desconegut, sempre sorprenent. El jo travessa diferents estats: estats d'alegria, de goig, de tristesa, de por, d'incertesa i de sofriment. No hi ha persona que, d'una manera o altra, amb més o menys intensitat, amb més o menys penetració, no hagi experimentat en el si del seu jo, *in propria persona*, la força del sofriment i la impotència humana. El jo, per tant, també sofreix, i no arribem a la maduresa espiritual fins que no posem de manifest el possible sentit d'aquest dolor que afecta el jo humà. El patiment no és un element accidental o circumstancial en el seu itinerari cap a l'auto-possessió, sinó un factor definitori i clau. Una pedagogia i una cultura que no integrin el patiment estan segregant una part de l'experiència humana.

El sofriment, un nou tabú?, Ed. Claret

na, es presentarà el 4 de novembre (19 h), a l'església de Santa Anna (c/ de Santa Anna, 29). Hi intervindran: Mons. Antoni Vadell; Dolors Parellada, directora del Secretariat diocesà de Pastoral Familiar; Mn. Emili Marlés, vicedegà de la FTC; Mn. Bruno Bérchez, delegat diocesà d'Anunci de la fe i d'iniciació cristiana, i l'autor. Presentaran l'acte Mn. Peio Sánchez i Mn. Xavier Morlans. Com a cloenda, hi

haurà la intervenció musical de Carla Costa i Lluïsa Zaidín. Sal Terrae edita la versió castellana.

Actualitat pastoral dels sínodes diocesans i concilis provincials, del cardenal Lluís Martínez Sistach. Aquest llibre de 92 pàgines, editat per Claret, neix amb motiu del 25è aniversari del Concili Provincial Tarraconense de 1995, i vol compartir, es-

pecialment amb els que foren membres de l'esmentat Concili, els records de la convocatòria, preparació, celebració i aplicació del mateix. El llibre incorpora

l'annex: *Records del Concili Provincial Tarraconense de 1995*.

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

Un joven, modelo de vida

Hoy que celebramos la solemnidad de Todos los Santos querría acercaros a la figura de Joan Roig Diggle, un joven de nuestra archidiócesis que será beatificado* el próximo sábado día 7 de noviembre, en la basílica de la Sagrada Familia.

El día 12 de septiembre de 1936, al amanecer, fue ejecutado Joan Roig Diggle. El motivo de su muerte solo fue uno: Joan era un joven cristiano de corazón y de hechos que vivía con Jesús una profunda amistad que esparcía con ardor entre todos los que se le acercaban.

Pocos instantes antes de dejar su domicilio familiar en El Masnou, donde lo había ido a buscar un pelotón de hombres de la FAI —organización anarquista radical—, Joan Roig se abrazó a su madre, con quien hablaba en inglés, y con su voz dulce le dijo: «*God is with me*» («Dios está conmigo»). Con esta afirmación, el joven iniciaba su camino de pasión como Jesucristo.

Queremos proponer con alegría la vida del nuevo beato a todo el pueblo cristiano como un

tesoro de bondad y de santidad. Joan Roig no es una figura de un tiempo lejano. Su manera de ser y de actuar habla a nuestro tiempo, complejo y difícil, que conoce el azote de la pandemia del coronavirus, que ha extendido el sufrimiento y la soledad, y que está provocando la muerte de miles de personas, la mayoría ancianos. También la vida y la muerte de Joan se dieron en un tiempo convulso e incierto, en el que los conflictos y las injusticias se pretendían resolver por la vía de la violencia.

La profunda relación de Joan con Dios le hizo ser consciente de las dificultades sociales y económicas del momento y a querer intervenir activamente en la búsqueda de soluciones. Estamos ante un joven de diecinueve años, trabajador y estudiante, hombre de sólida cultura e infatigable lector de los documentos papales, que es capaz de comunicar el valor inmenso que tiene el pensamiento social de la Iglesia. Analizando la situación de su tiempo, en algunos aspectos similar a la crisis que estamos vivien-

do ahora, el joven mártir destacará «la existencia de un anhelo de justicia social» en el seno de la sociedad, pero alertará del riesgo de que este anhelo busque la solución por la vía violenta. Él defenderá que «la única y verdadera justicia social» es la que emana del Evangelio de Cristo y la que se plasma en la Doctrina Social de la Iglesia.

Deseo, de todo corazón, que la intercesión de este joven que vivió en clave de amor toda su vida nos ayude a descubrir nuestra verdadera vocación de entrega a Dios y de servicio amoroso a los hermanos, y nos ayude a ser buena semilla que transforme y evangelice a todo el mundo. La sangre de los mártires es semilla de nuevos cristianos. Ojalá que la semilla sembrada por Joan dé mucho fruto.

Queridos hermanos y hermanas, os pido que recéis para que todos, por intercesión del beato Joan Roig Diggle, descubramos a Dios, que habita en nuestro interior, y seamos capaces de acoger y seguir las inspiraciones de este joven mártir.

* La Misa de beatificación se celebrará en la basílica de la Sagrada Familia a las 11.00 h. Será retransmitida en directo a través de 8tv, de Ràdio Estel y del web www.esglesia.barcelona/en-directe.